

Hallo beste mensen.

Weer 'in de pen klimmen' is er niet meer bij: het is voortaan even achter de computer gaan zitten en tekst intypen.

M'n gedichtenschrift weer even opgezocht, kijken of daar nog iets geschiktst in staat.

In het jaar 2000 en 2001 heb ik verschillende gedichten geschreven.

Eigenlijk jammer, dat ze daar maar in dat schrift staan en er verder niets mee wordt gedaan.

Dus ben ik er weer even ingedoken en heb er een over het voorjaar gevonden.

Dat had ik op 28 februari 2001 geschreven, nu is het april.

In de tijd zijn we dus al een beetje verder, wat de natuur betreft ook.

Maar misschien toch wel leuk om het erbij te doen.

Pasen weer voorbij.

Op Witte Donderdag was er op t.v. The Passion, zonder publiek weliswaar, maar wat was het mooi...

Voor mij persoonlijk was het een hele 'dubbele dag'.

Vorig jaar op Witte Donderdag was het de laatste keer, dat ik bij mijn man aan het bed mocht zitten, terwijl hij nog leefde...

Tijdens The Passion druppelden er veel tranen over m'n gezicht, zowel om het verhaal op t.v. alsook om mijn eigen verhaal, 'n jaar geleden.

Het lijkt nog als de dag van gisteren...

Na de regen, stormen, sneeuwbuien en hagel belooft het tóch weer 'n keer lente te worden, daarom hieronder het gedicht voorjaar.

Ik wens u allen toe, dat u, ondanks alle dingen die niet meer mogen en niet meer kunnen, tóch gelukkige momenten en plezier kunt halen uit die alledaagse kleine dingen, in de natuur, het zien van spelende kinderen buiten, ja...

noem maar op: iedereen maakt toch wel van die 'geluksmomentjes' mee, hoop ik. Afgelopen week kreeg ik een mooi filmpje gemaild, dat ging over corona:

Niet alles is op slot... Jammer, dat ik dat niet aan iedereen kan laten zien.

Tot volgende maand maar weer.

Groetjes van Tonny Jacobs-Pothof.

= VOORJAAR =

Een zonnestraal schijnt door m'n raam.

Daar haal ik nieuwe kracht vandaan.

Evenals de bloemen: er steken al ranke kopjes boven de grond.

Sneeuwkllokjes en krokussen, ze kleuren zo mooi bont.

Ieder jaar weer dit schouwspel in de natuur.

Alles bot straks weer uit, zo prachtig, zo puur.

Ik ga er nu graag op uit voor 'n wandeling.

Kijk dan m'n ogen uit en 'k fluit en ik zing.

Want wat is er mooier dan de vogels horen fluiten
en al dat moois weer kunnen zien hier buiten?
Laat ons dankbaar zijn voor alles wat groeit en bloeit.
'k Weet zeker, dat het meer mensen boeit.

En de lammetjes weer in de wei.
'n Somber mens wordt daarvan nog wel blij.
Ik dank ieder jaar weer O.L. Heer
voor dit schitterende schouwspel, telkens weer...

M'n hart wordt van al dit denken heel licht.
Ik doe voorzichtig m'n ogen dicht.
Langzaam voel ik de zonnestraal weer verdwijnen.
Maar morgen zal een nieuwe straal m'n dag verblijden...

Tonny Jacobs-Pothof.